

VŠEMU PRODUKTIVNĚ PRACUJÍCÍMU LIDU V ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLICE

Patnáctého června promluvil náš myslící lid pracující dosti jasně, aby nebylo pochyby o tom, že přes zpátečnické choutky menšiny produktivně nepracujících nebo buržoazii zaprodaných přeje si přirozeným a svým způsobem přihlásit se dříve nebo později k svobodným národům budoucí socialistické Evropy.

Jsouce si plně vědomi délky a závažnosti sociálního přerodu, v jehož počátcích žijeme, a cítíce jako třídně uvědomělí dělníci mozku a srdce celou odpovědnost za osud domácí kultury a civilizace, děj se co děj, předstupujeme před Tebe, produktivně pracující lide socialistický, bez rozdílu stran, národností a ras, se slavným slibem, že chceme — krajně spravedliví ke každé národnosti, ke každé rase a ke každému národu — být Ti ze všech sil vždy a všude nápomocni v boji za republiku socialistickou, při jejím založení a budování, poněvadž ji považujeme za první cíl náš, jehož nesmí být zapomenuto a který nesmí být odsunut, a že chceme v každé době pečovat o to, aby všechny nejlepší plody naší kultury a civilizace byly pro Tebe, lide zítra vítězný, zachovány ve všech možnostech zápasů a pak vydány Ti v nejširší míře a nejloajálnější, nejúčinnějším způsobem jako věčný pramen vody živé, radosti a světla.

Zakládáme proto

Socialistickou radu osvětových dělníků,

nikoli spolek, nikoli úřad, nýbrž prozatím volné sdružení několika sil, žárlivých na svobodu literární, umělecké a vědecké práce, ale současně odhodlaných ve všech případech stát po boku zástupů, nastupujících pochod do nového světa.

Posílajce Ti bratrský pozdrav, prosíme Tě, aby ses ve všech pochybnostech a úzkostech mysli i srdce obrátil na některého z nás, jakož i my zavoláme k Tobě, až přijde čas.

V Praze 6. července 1919

Albert Ehrenstein, Jindřich Fleischner, Josef Hora, Helena Malířová, František Němec, Stanislav K. Neumann, Ivan Olbracht, Hugo Sonnenschein, Antonín Sova, Fráňa Šrámek, Franz Werfel

(Červen 2, s. 169, 10. července 1919)